

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorteeri nefrancoate nu se primesc. — Manucripte nu se retrămit.

Nr. 113.

Duminică, 24 Maiu (5 Iunie).

1887.

Din cauza S-telor serbători ale Rusaliilor dîarul nu va apăre până Marți sêra.

Adunarea generală

a alegătorilor români din comitatul Brașovului.

Brașov, 23 Maiu (4 Iunie) a. c.

Erī, Vineri, în 22 Maiu (3 Iunie), s'a ținut în sala hotelului Nr. 1 din locu adunarea generală a alegătorilor români din orașul și comitatul Brașovului, la care au luat parte vr'o 300 de alegători. Alegătorii din Brașov au asistat în frumos număr, cu preoții și inteligența lor. Comunele au fost bine represintate de fruntașii lor țerani și de preoții lor. La mēsa presiului era biroul comitetului electoral, centralu compus din: Președintele, vice președinții: *Simeon Damiianu* și *Dr. George Baiulescu* și secretarii: *Andrei Bârseanu* și *Stefan Bobancu*.

Au fost de față la adunare și d. căpitanu al orașului *Fr. Hiemesch*, ér dintre dîariști d. redactoru al dîarului „Kronstädter Zeitung“ *Iosif Filtsch*.

Adunarea s'a deschis la 2¼ ore de cătră președintele *Dr. Aurel Mureșianu* printr'o vorbire cam de cuprinsul următor:

Onorată adunare! Iubiți alegători! Chemat prin încrederea comitetului ales de d-vostre în adunarea generală trecută, de a conduce afacerile alegătorilor români din orașul și comitatul Brașov, sunt consciu de greutatea misiunii și de marea răspundere ce am luat-o asupra'mi și împreună cu mine și ceilalți membri ai biroului, cari mă încunjură. Suntemu consci de această greutate și răspundere, pentru că trăim într'unu timp de grea crisă pentru poporul nostru și d-vostre, d-lorū alegători, reprezentați o parte însemnată din acestu popor, care se luptă pentru a-și croi o sorte mai bună. Ați luptat și d-vostre, d-lorū alegători, ați jertfit multu pentru ca poporul român să se lumineze prin școlă, ați lucrat împreună cu toți Români spre a pune temelă viitorului nostru ca popor românesc.

Când dîcemu popor, ce înțelegem noi, d-lorū? Este originea noastră, este limba noastră, suntu datinile noastre comune, care ne facu să fim unu popor? Nu, d-lorū, tôte acestea nu suntu de ajuns, ca să facu diu noi unu popor; căci atunci popor ar fi și semințiile nomadice, care pribegescu în lume străbătându țerile fără nici unu căpătăiu. Pentru ca cu dreptu cuvântu să ne putem numi popor românesc, trebuie pe lângă origine, limbă și datine românesce să ne simțim și să ne recunoscem ca unu întreg, trebuie să avemu consciința și sentimentul de unitate. Numai simțindu-ne una cu toți Români din Ardel și Ungaria se nasce în noi consciința de Român, de popor și de nația românescă, se nasce în noi simțulu de unitate a intereselor noastre naționale.

D-lorū alegători! Intre însușirile bune ale poporului nostru este și însușirea, că el iubește dreptatea și adevêrul, le iubește așa de tare, încât de multe ori trece tôte marginile și ajunge a-și jertfi chiar dreptul său din pre marele respectu pentru dreptul altora, și-lu jertfescu numai ca să împace lăcomia streinului. Êtă dēră, d-lorū, că una din cele mai frumoșe însușiri ale poporului nostru ne pte fi spre stricăciune, decât nu vomu stărui împreună cu toții, să sădim în inimile noastre consciința de sine și de drepturile noastre. Numai această consciință, că avemu după tôte legile dumnezeesc și firesc dreptu, pe care nu numai noue nu ne este ertat a-le înstrăina, dēr nici altora nu le este ertat a-le călca, numai această nobilă consciință, d.cu, ne face Români în adevêratul înțeles al cuvântului; numai ea ne învață, ca în bine și în rēu, în bucuriă ca și în necazuri, să fim una cu toții, toți pentru unul și unul pentru toți, unu popor, o națiune consciă de drepturile și de interesele sale.

Astfelu vomu întări și vomu face să se respecte voința noastră națională, voința poporului român. Dēr imi veți dîce, că și Ungurii au o voință a lor, voință pe care o simțim destul de dureros, că a apucat pe o cărare prăpăstiosă; au și conlocitorii nostri Sasii o voință, și ei, cu tôte că au părăsit în anii de tristă a-

minire 1865—1867 țeremul din care isvorau drepturile lor naționale, autonomia Țerii Ardealului, ținū încă cu țăriă la individualitatea lor națională; așa mai au o voință și Serbii, Slovacii și tôte poporele ce constituie acestu stat.

Dēcă suntu atâtea voințe, veți întreba, cum se voru împăca ele unele su aitele, mai alesu când Ungurii voescu să trapă totu jarul la ôla lor și nu vreu să țină sēmă de voința și de interesele celorlalte popore?

Nu se voru împăca niciodată aceste voințe, aceste interese deosebite, pe câtu timp unii în pofta lor de a domni și în lăcomia lor, voru impune cu forța voința lor celorlalti și voru trage la sine tôte folosele, ér aceștia, cei asupriți, voru suferi tôte aceste nelegiuri, fără aș apêra voința și interesele lor, luptându cu bărbăția pentru a face să fiă respectate.

Numai prin luptă, domnilorū alegători, printr'o neobosită și energică luptă putemu să dobândim recunoscerea drepturilor noastre, numai astfel putemu nădăjdi că se va puté restabili odată pacea între voința diferitelor popore ale acestui stat, ca să dobândim o voință generală întemeiată pe împăcarea intereselor deosebite ale tuturor, pe drept și lege, care se le cuprindă pe tôte.

Numai pe calea acesta se va puté câștiga în statul poliglot în care trăim adevêrata expresiune pentru ceea ce numim noi în termenii constituționali: suveranitate a poporului.

Adversarii nostri ne totu vinu cu constituția și pretindū, că guvernul este liberal și că în acestu stat se respectă dreptul. Ôre așa să fiă, d-lorū alegători?

Dēcă așa ar fi, atunci constituția ar trebui să reprezenteze învoirea tuturor mădularelor statului, o înțelegere a totalității, a tuturor voințelor, despre ceea ce este mai cu minte, mai bun și mai drept pentru ele. Acesta ar fi înalta chiamare a constituției.

Este așa la noi domnilorū? Nu vedeți d-vostre, nu sēmțim noi cu toții destul de amar, că trei milioane de Români, cari formă o unitate, unu factoru foarte însemnat în stat, sunt scoși cu totul din cadrul constituției, sunt osendiți la umilitorul rol de sclavi ai celor ce au puterea în mână? Unde avem noi Români, după aședămintele și guvernarea de ați, puțința de a ne exprima voința noastră în viața publică a statului? Unde putemu să ne îngrijim în liniște și neimpedecați interesele desvoltării neamului nostru?

Domnilorū alegători! Sunteți adunați aici într'unu număr destul de frumos, ceea ce dovedește interesarea d-vostre de afacerile noastre naționale, dēr, vă întrebū, decât ar fi cu dreptate, decât interesele de viață ale poporului român ar fi câtu de puțin respectate sub regimul de față, nu ar trebui să fiă indoiti și întreit numărul alegătorilor români din acestu comitat de frunte al Ardelului?

Adversarii nostri dîcū, că au făcutu „unia“ cu Țera ungrêscă, dēr susținū în modu cerbicosu o lege electorală cu totul deosebită pentru Ardel, care se trage din véculu trecut, când Românul era încă io bagiu și n'avea nici celū mai micu drept, o lege care e făcută numai pentru nemeșii ungrî ardeleni și care despôia pe Român de celū mai capitalu drept constituțional. Și de ce credeți că susținū ei acesta lege, cu tôte „unia“ ce pretindū că au sêvêșit'o? — Pentru ca Românul să nu aibă nici cea mai mică puțința de a lua și elu parte prin ômenii lui de încredere la îngrijirea afacerilor comune, pentru ca voința noastră națională să nu se pôtă manifesta nici într'unu chip.

Și totuși maiortatea dela putere nu se sfiesce a se lăuda, că ea exprimă voința generală, voința statului și că ea reprezintă opiniunea publică.

Maiortatea tizaistă de ați nu exprimă, domnilorū, nici de fapt, nici în puterea teoriei constituționale, suveranitatea poporului acestui stat, ca totalitate, ea nu represintă nici opiniunea publică. În opiniunea publică trebuie să se manifesteze voința generală. Ca maiortatea să exprime voința generală, trebuie să ia parte la ea câtu mai mult, trebuie ca ea să respecte unitatea voinței celor mulți, cari constituie statul. Dēr maiortate de ați represintă numai voința poporului maghiar și nici acesta nu o represintă curat și nefalsi-

ficat, ér câtu pentru voința poporului român, a milioane de popore nemaghiare, ea nu numai că nu este respectată, dēr este călcată în picioare și prigonită în modul cel mai barbar.

Contra acestui curentu primejdios, care vrea să ne nimicêscă existența națională în acestu stat, este ați datoră noastră a tuturor de a lupta umêru la umêru. Vedeți dēr, d-lorū alegători, ce importantă este chemarea d-vostre și ce multu prețu trebuie să punu eu, trebuie să pună fiecare Român bine-simțitoru pe lucrarea d-vostre.

Sciți foarte bine, că noi Români din Țera Ardealului ne-am bucurat înainte de a veni la putere adversarii nostri, de o stare mai bună, de drepturi politice naționale. Ce s'a făcutu din tôte acestea? Astădi nu mai putemu rêsuffa de multele prigoni niel în școlă niel în biserică. Unde credeți că aru puté duce tôte acestea, decât nu ne vomu opune din tôte puterile noastre planurilor de nimicire ale contrarilor românismului? Cine să ne ia în apêrare, decât nu noi însine?

Așu dori din sufletu să mă potu convinge, că fiăcare dintre d-vostre este deplin pêtunsu de chemarea lui ca alegător în aceste vremuri grele. Pôte că se va fi găsit unu seu altu, care când a auđit de adunarea de ați să fi dîșu: „Dēr ce să mai mergu la adunare, că totu nu putemu face nici o ispravă.“ Cei ce s'ar gândi astfel, suntu în mare rêtăcire și pécătuescu în contra nêmului românesc, și sinceru vē mărturisescu că, decât așu sci că toți gândi astfel și că nici o ispravă nu putemu face, atunci mai bucuros m'așu duce în fundul Asiei, de unde au venit dușmanii nostri, ca să nu vedu cu ochii rușinea neamului meu, care ar voi astfel să se pêrăsêscă pe sine însuși! Dēr suntu convinsu, d-lorū alegători, că nu cugetați astfel, ci că ardeți de dorul de a vedé lupta pentru recăștigarea drepturilor noastre încununată de succes.

În această firmă convingere, vē dîcū, d-lorū alegători, din inimă curată românescă unu: bine ați venit! și declar adunarea deschisă.

După discursul de deschidere intrerupt de dese aplause urmă raportul despre constituirea comitetului electoral central al alegătorilor din comitatul Brașovului, din partea d-lui secretar al comitetului *Andrei Bârseanu*. (A se vedé „Gaz. Trans.“ Nr. 103.)

S'a luat la cunoștință.

A urmatu punctul 2 alu ordinei de zi: raportul delegaților trimiși la conferența generală electorală din Sibiu despre rezultatele acestei conferențe. Președintele fiindu însărcinat din partea colegilor săi cu acestu raport, a cedat presiului d-lui vice-președinte *Simeon Damiianu* și și-a făcutu darea de sēmă.

A esplicat hotăririle conferenței și în același timp și programa națională stabilită la 1881 și susținută de conferențele dela 1884 și 1887; a combătut în specialu acuzările adversarilor, că prin postulatul autonomiei Țerii Ardelului, noi Români am voi să ne rupem de acestu stat, arătându că tocmai prin autonomie se va întări statul, căci atunci se voru puté împăca naționalitățile din Ardel avêndu o adevêrată reprezentanță a poporului, care să cunoșcă durerile și necazurile lor. În fine a arătat cu deamănuntul motivele pentru cari conferența din Sibiu a decisu ca Români din Ardel să nu ia parte la alegerile dietale și a accentuat dorința exprimată de conferență ca toți alegătorii români să fiă solidari în executarea hotăririlor ei.

Raportul a fostu primitu cu vii aprobări din partea adunării.

După terminarea raportului ia cuvântul părintele **Vasile Voina**, unu din delegații la conferența din Sibiu, și dîse între altele:

Domnilorū alegători! Nimicu nu-i priesce omului mai bine, decâtu când are în casa propriă liniște și dragoste. Aibă necasuri câtu de multe, când are aceste două bunuri, le pörtă cu ușurință. E trist și dureros, că aceste două bunuri ne lipsescu noue aici în țeră și vai! multă lipsă amu avé noi de ele în împrejurările cele critice în cari trăim astădi, căci niciodată necasurile nu ne-au copleșit așa tare ca acum.

Greutățile ce ni le impune statul, multămită pē

cătosei administrațiunii, devinut totu mai mari și aproape nesuportabile; pe de altă parte noi totu îndereptu dăm; economul sărăcesce, comerciantul își perde capitalul, muncitorul nu are ce câștiga, preoțimea de asemenea sărăcesce cu ei dimpreună și astfel dela opincă, dela talpa țerei, până sus se ține lanțu miseria.

Ni-ar fi peste capu atăta miserie, dăr nu, trebuie să mai suferim neajunsuri și în urma neînțelegerilor și discordiei ce există între noi și conlocitorii noștri maghiari. Și pentru ce există aceste neînțelegeri? Numai pentru că noi voim să păstrăm aceea ce însuși Dumnezeu Sfântul ne poruncesce să păstrăm; numai pentru că cerem dreptul nostru, ceea ce, decă nu am face-o, am fi o ceta de netrebni și n'am mai fi vrednici să purtăm numele de nația românească. (Aplause).

Noi voim să ne păstrăm dulcea noastră limbă, ce amu moștenit-o dela părinții noștri; voim să remănem aceea ce ne-au născut mamele noastre și cerem ca și noi să fim egali îndreptățiți cu conlocitorii noștri maghiari, pentru că și noi luăm parte la greutățile ce ni le impune statul, ca și ei. Și noi plătim dare, ca și ei, er când patria e în pericolu fii noștri își varsă sângele pentru ea.

Tote datorințele de cetățeanu ni-le facem și cu tote acestea suntem persecutați în patria noastră! Câți omeni de ai noștri n'au sărăciți crescându-și copii pe la studii, și după ce aceștia și au isprăvit studiile, nu au avut unde-și pleca capul, ci au trebuit să se ducă în lume să-și câștige pânea. Priviți la România vecină, că e plină de frați de ai noștri, cari și-au făcut studiile cu banii muncii noastre, și numai acolo își pot câștiga pânea, căci aici în patria lor natală nu au putut. Er pe de altă parte aici la noi amplotațimea intrăgă — cu prea puține excepțiuni — e recrutată dintre conlocitorii maghiari, din cari partea cea mai mare nu cunosc datinele și limba poporului nostru și mulți siliți să se ajute cu servitorul de cancelaria — care rupe vre-o câteva vorbe românești, — ca să pōtă pricepe pe bietul Român.

Aici la noi, ca nicăiri în lume, te judecă la spențurătoare fără ca să te poți apēra, căci tu nu pricepi unghuresce și apēratorul te apēră unghuresce, procurorul te acuză unghuresce și judecătorul te judecă unghuresce și apoi ca ironie a legii te intrăbă, după ce s'a sfērșit pleoaria, decă nu ai să mai adaugi și tu ceva la aceea ce a țis apēratorul seu procurorul.

Te duci la vre-o judecătorie și ești silit să subscri protocolul, în care și-ai datu fasiunea, cu tote că nu pricepi o bobă unghuresce și nici nu ai încrederea, că cel ce și-a luat fasiunea te-a priceput pe deplin și de multe ori ești silit să și juri pe aceea ce s'a luat în protocol. Și cu tote acestea există legi, în cari se spune apriat, că și limba noastră trebuie respectată. Dăr cine se mai gândesce la respectarea legilor, când e vorba de biata limbă românească. Le calcă ministrul și camera și aprobă, le calcă ori-ce amplotat ba încă își face merit dīntr'aceea, că și spune când te duci la el să te plāngi că „*nom tudok oláhul*” (nu știu românește).

S'a întâmplat nu numai odată cu câte un amplotat dela gară să nu voiască a și da biletu de drum și dăr să nu i'ai fostu cerut în limba maghiară. Și decă nu și place acesta, apoi te trimite la „Rumunya”.

Ne potu trimite ei în „Rumunia”, dăr și asta să o știe, că noi Românii de aici suntem legați de pământul acesta prin sângele ce l'au vērșat moșii și strămoșii noștri pentru apērarea lui și și i'ubim prea mult și de orece celor ce te trimiță la „Rumunia” nu le trāsnesce prin capu să te trimiță cu pământul cu totu, apoi să știe, că noi nu ne vom deslipi niciodată de acestu pământ. (Aplause).

Aceste neîndreptări precum și altele ce le-a mai amintit d-lu raportor alu delegațiilor D-Vōstră, dăr cu deosebire legea aceea nedreptă făcută pentru Ardeal, căci cu tote că Maghiarii au decretat în contra voinței noastre uniunea Ardealului cu Ungaria, totuși o lege electorală este pentru alegătorii din Ungaria și cu totu alta pentru Ardeal — precum și împrejurarea aceea, că la noi nu sunt alegerile libere, ci tote se fac prin terorisări și corupțiuni, au înduplecatu conferința națională din Sibiu a decide ca noi Ardeleni să n'alegem.

Noi, ceștia din fundul regiu, nici ideia nu avem despre terorisările și corupțiunile, ce se fac prin alte comitate, unde pe bieții alegători solgăbirii îi duc cu gandarzii și cu frica și fac să voteze, pe alții îi imbată și astfel apoi ies ca deputați toți aleșii „nației”.

Amu văduțu, Domnilor, că concludul conferinței naționale din Sibiu și l'au luat la cunoștință cu insufletire. Inșă acesta nu e de ajuns, trebuie ca acestu conclud să-l și punem în lucrare.

Face-vorū, Domnilor alegători, contrarii noștrii încercări să vē corup și să vē indemne la alegeri, dăr să vē păziți de argintul lui Iuda, și să vē aduceți aminte, că Iuda după ce a vëndut pe Christos și a spențurat.

Numai când noi vom pune în lucrare concludul

noștre și ne vom opune la tote ademenirile contrarilor vom dovedi că nu suntem nisce netrebni, ci omeni vrednici și numai atunci vom învēta pe dușmanii noștri să ne prețuiască.

Și deorece nu sunt toți alegătorii, până la unul, ai acestor cercuri de față, ca fie-care să știe ce s'a făcut atātu în Sibiu cât și aici în Brașov propun:

ca rezoluținea conferinței din Sibiu împreună cu hotăririle adunării de aqi să se aducă de cătră comitetul nostru electoral în scris printr'unu apel la cunoștința alegătorilor români din comitatul Brașovului. (Aplause sgomotoșe prelungite.)

D-lu Parochu B. Baiulescu a vorbit cam acestea: Domnilor și Fraților! Asupra raportului făcutu de delegații noștri aleși în adunarea generală din 19 Aprilie st. v. a. c. în persoanele D-lor Dr. Aurel Mureșianu, G. B. Poppu, Diamandi Manole, V. Voina, Alexe Verzea, V. Popea, Iosif Comănescu și G. Proca, e de lipsă credu ca pe lângă tote aplausele D-Vōstre date concludelor conferinței generale din Sibiu să ne pronunțăm în special în conferința acesta.

Aflu eu că se cuvine a ne pronunța asupra a trei puncte și anume: asupra jertfei aduse de cătră delegați, asupra ținutei noastre politice și asupra păstrării solidarității, despre cari vē rog a și da vōi ca în puține cuvinte să vē prezentez pārerile mele și pe basa lor să vē facu o propunere de conclud.

Domnilor și Fraților! Precum suntem dator să ajutăm pe Românii cari nu știu să-și apere drepturile lor; precum suntem dator a jertfi bani și timp pentru ca să scāpăm de ruină și să ne ridicăm la valōre: așa s'au obligat delegații noștri și au jertfitu ostenelă, bani și timp și au mers pentru noi la Sibiu spre a se consulta cu delegații tuturor alegătorilor români din Ardeal și Ungaria spre a ridica demnitatea națională și pentru a se chibzui cum se apere drepturile noastre naționale. Dēnșii au adus jertfă. Jertfa, D-lor, este o necesitate neapēră pentru a putē câștiga drepturi. Trebuie să o înțelegem. Când vom avea bărbați luminați și de inimă, cari se vor jertfi, atunci vom câștiga drepturi. Alte națiuni prin jertfă au câștigat drepturile ce le folosesc. Pentru jertfă și caracter trebuie să facem școlă. Pentru a face jertfe inșă D-lor, trebuie insufletii omenii și acesta se pōte numai prin recunoștința noastră și mulțămita cătră cei ce aduc jertfe mari.

Totu asemenea trebuie să avem o hotărire resolută și o pētrundere despre ținuta noastră. Voru veni mulți alegători români în ispită, inșă în focu să lāmuresce aurul. De prisos e avere, de prisos e postul și poziția decă nu are omul și onore. Onore și caracterul se dovedesc prin ținuta neșovăitoare, prin arătare că nici posturi nici bani nu au clătinat pe Român dela ținuta sa firmă, dela ținerea promisiunii și respectarea concludelor cari s'au luat cu concursul lui. Fiind elu tare ca stānca, va câștiga respectul luptătorilor. Da vom perde pōte interese mici dăr vom câștiga interese mari. Astfel se vor convinge și adversarii că cu momeli nu vor pute face nimica cu Românii. Mai curēndu seu mai târziu făcēndu astfel de școlă și dovedindu-o ne vom pute apropia pe basa respectului reciproc și a drepturilor egale.

D-lor! Prin solidaritatea Românilor din Ardeal și Ungaria în ținuta lor politică mai ales dela anul 1881 încōce amu câștigat încrederea în noi inșine fiind toți laolaltă și la bine și la rău ori unde vom fi; Amu câștigat respectul guvernului și a altor națiuni, ai căroru membri îi vedem că mergu solidari în politică, solidari în apērarea intereselor naționale, bisericesc și școlare. Sē luăm esemplu și să facem o școlă în acesta privință, așa, că nici un membru să nu fiă desertor nici unul să nu rētăcescă.

Modul și mijlocul ca să ajungem acestu scopu este: că toți alegătorii să știe ce conclud s'au luat și fiecare alegător să promiță în fiecare satu alesului lor din comitetul electoral, că va ține solidaritatea. În acestu mod vom ave votul și promisiunea fiecărui.

în vederea acestora permitem să facu și să vē recomand spre primire următoarea propunere:

Adunarea alegătorilor români din orașul și comitatul Brașov ia spre plăcutu știință raportul delegațiilor acestei adunări trimiși la conferința națională din Sibiu, ținută în 25, 26 și 27 Aprilie a. c. exprimāndu-le mulțămita sa cordială pentru ostenelă și atitudinea lor leală și națională, ce au observat-o la această conferință.

Mai dnparte declară această adunare, că ține neștrămutat la programa națională din 1881 și 1884, primită de nou în conferința națională ținută în Sibiu în 25, 26 și 27 Aprilie v. 1887 și aderēză pe deplin la concludul luate în această conferință.

Totu odată adunarea de aqi însărcinează comitetul nostru a lua tote măsurile spre cea mai bună și fidelă executare a acestor conclud.

Adunarea mai decide, ca acestu conclud să se introducă în protocolul adunării acesteia și biroul să-l comunice tuturor comitetelor cercuale din comitatul Brașov. — (vive aplause și aprobări).

V.-preș. Simionu Damianu esplică mai de aproape propunerea d-lui B. Baiulescu și o susține.

D. Ionu Lengeru face un amendamentu la propunerea d-lui Voina, cerēnd ca apelul comitetului să se trimiță fie-cărui alegător în parte; ear câtu pentru a doua parte a propunerei d-lui Baiulescu țice, că nu e bine ca adunarea să și mai esprime aderarea la ceea ce s'a făcut în Sibiu, înțelegēndu-se acesta de sine căci deja când s'au ales delegații pentru conferința din Sibiu alegătorii au declarat că voru adera la hotăririle acestei conferințe.

V.-preș. Sim. Damianu țice, că e forte la locu propunerea d-lui Baiulescu, de orece printr'inșă se constat numai faptul, că alegătorii români din acestu comitat țin strinsu la programa și la solidaritatea națională. A-fără de asta adunarea de aqi fiindu multu mai numărōsă, între alegătorii sunt mulți, cari n'au asistat la adunare când s'au ales delegații, asemenea nu puteam ști cu siguranță înainte ce conclud se vor lua la Sibiu.

În urma acesta adunarea primesce propunerea d-lui Voina cu amendamentul d-lui Lengeru, er propunerea d-lui Baiulescu o primesce erāși unanimu, fār de nici o modificare.

Termināndu-se alu doilea punctu alu ordinii de zi, d. vice-președinte Damianu a invitat pe d-lu președinte să și reocupe locul, urmāndu la desbatere alu treilea punctu alu ordinii de zi, privitor la organizarea alegătorilor noștri. Adunarea a decisu ca această cesiune să se lase în grija comitetului.

Președintele, mulțămindu alegătorilor pentru căldurosa participare la adunare, îi rōgă ca să sprijinesc comitetul și de aci încolo în lucrările sale, care au ca țintă asigurarea viitorului lor și alu urmașilor lor și finesce cu cuvintele: să ne revedem cu bine!

Adunarea a fostu într'adeveru impunătoare prin ordinea, disciplina și entuziasmul ce a domnit în ea, dovadē că solidaritatea dintre noi se întāresce pe și ce merge. Pe fața fiecărui alegător strălucea bucuria, vēdēndu cum se interesēză bărbații lor cu carte de sorțea lor și cum îi adună împrejurul lor, pentru ca printr'o comună lucrare să și elupe drepturile. Acesta e unu bunu semn pentru viitor!

SCIRILE ŢILEI.

Comandantul de corp feldzm. br. Schönfeld, după ce a inspectat garnisona din Brașov, s'a dus la Clușiu ca să inspecteze și trupele de acolo.

—x—

Din Ighiu s'a trimisu ministrului de interne următoarea plāngere telegrafică: „În urma inundării comunicaținea e totalu intreruptă în mai multe comune; fi-solgăbireul Köblös merge de mai multe țile de cortescesce; populaținea cere pedepsirea și grabnica lui transferare.” — Par'că ministrul n'ar ave nevoie tocmai de asemenea giuvaere!

Junimea română.

Din Carpați, Maiu 1887.

„Audiatur et altera pars” țiceau străbunii noștri, când deliberau asupra unei cesiuni interesante. Permiteți-ne dăr, ve rugām, D-le Redactor, a se audi și vocea noastră cu respectu la obiectul, ce și binevoit a și tracta la primul locu din iubita noastră „Gazeta” Nr. 97 dela 3/15 Maiu 1887. — A și atinsu aci corda acelei părți constitutive din corpul națiunii noastre, despre care se țice, „că crezā viitorul ei.”

Recunoscem, că junimea de astăzi pusă față cu cea din 1848/9 este ca luna față cu soarele, trebuie să arunce umbră, trebuie să se ascundă dinaintea faptelor mărețe săvērșite atunci. Și ore ce să fiă cauza? Ore junime de astăzi să-i lipsescă: „insufletirea nobilă, maritimă, stēruitoare, curagiosă, neînduplecată și energică în lupta pentru realizarea aspirațiilor drepte și sante ale poporului?” Mai nainte de-a răspunde la acesta întrebare, fiā-ne iertat a aminti aci unu faptu din marea revoluția francesă (178)—1815). Francia în această epocă ajunse pe picioru de dușmāni cu tote statele europene. Avea armatā bună, dăr se aflau pe unele locuri și soldați pe cari Francia îi desconsidera și negligia. Acești soldați, pentru cari patria-mamă se pārea că este numai maștehă, a fostu d. e. corpul francesu de vro 30,000 din Italia. Ajunsă Francia între ileu și barosū trebui să apeleze și la puterea acestor soldați lāsai pe mână sorții; le trāmise pe celu d'intāiu generalu alu seu, pe Napoleonu. Acesta ca și conducătoru îmbārbātāndu i prin vorbe și esemple de virtute și eroismu rarū, ajunse cu ei până sub zidurile Vienei. Insufletirea cea nobilă pentru naținea și patria francesă trāia ascunsă, ca cărbunele în spusă, în peptul acestor soldați, până la venirea lui Napoleonu, genialul conducătoru, când de o dată isbucni cu putere.

Și acum cutezām a răspunde la întrebarea ce

ne-am pus mai sus, anumit că: junimea și astăzi în aspirațiunile și sântăminte este ca și cea din 1848/9? Mîntea sănătoasă ne spune, că într'unu timp așa de scurt s'anghele apă nu s'a putut face. Precum însă, cei 30,000 Francesi fără Napoleon, fără conducătorii destoinici, n'au putut ajunge sub zidurile Vieni, așa nici junimea de astăzi nu va pute ajunge la mărirea junimii din 1848/9 până atunci până când conducătorii zeloși și energici, demni de luptătorii de atunci, nu se vor pune în fruntea ei, cu mîntea lor cea bătrână, precum au făcut bătrânii. Ce folos dă corpul din mîni și din picioare, decă capul dorme, ori de nu dorme suferă a i se lega corpul, mînil și picioarele în lanțuri.

A fost mare junimea în acea epocă strălucită, căci a avut conducătorii mari. Aceștia au murit și ei noi am rămas orfan. Când vedem, că ne merge rău, punem vina unii pe alții, ne certăm ca copii, ce dau la proces asupra avutului rămas dela părinții lor, apucăm pe căi rătăcite, căci, ne lipsește poava părintescă.

Să ogindăm lucrul prin câteva cazuri. În ajunul conferinței naționale dela Sibiu a c. am participat și noi la adunările legale ale Românilor alegători din Comitate. Am dus cu noi la acele adunări din popor pe acei indivizi, cari aveau drept de alegere. Ajunși la oraș și în conferință așteptăm dela conducătorii noștri din centre, ca prin vorbirile lor — a la Bărnău — să ne desfășure evangeliul de a cărui precepte avem să ne ținem în lupta noastră legală. Am rămas cu așteptarea. Pășește într'aceea cutare om june și cere cuvîntul să vorbescă, ca să audă și poporul ceva și să se scie pentru ce a venit la oraș. Presidiul însă îl provacă să fiă scurt și la obiect. Cu alte cuvinte, să-și pună scăluș în gură. Primarul, (Polgarmesterul) fiind prezent, șopte unii, ar putea sista conferința. Și ore în casul acesta nu câștigăm noi mai mult de cât așa, că ne-am adunat numai ca să ne vedem unii pe alții? Ba da! Cu o dovadă mai mult putem pune în fața Europei despre laudatul constituționalism maghiar.

După conferința eșim jcu plugarii noștri prin oraș. Vremile bătrâne pte au sădit în inima junelui și a plugarului român sâten credința, după care el privește în domni români mai bătrâni de pe la oraș pe nice părinți ai națiunii și ai patriei. Conchid d'ér că precum tata mai are de spus fiilor săi și lucrul familial, așa și aceștia îi vor îmbărbăta și indulci cu sfaturile lor și le vor da direcția pentru viață. Căci d'ora chiar D-vostre a-ți d'is într'unu număr din iubita noastră „Gazetă” că-i ușor a critica pe unii bietu de „preot” ori „dascăl” dela sate, d'ér asta nu-i destul, ci trebuie să-l și luminăm și învățăm noi cei din centre. D'ér vai de luminarea și învățatura aceea! Orașanu-i orașanu, sâtenu-i sâten. Cela-i în cer, cesta pe pământ — onore excepționale! Ia-ți, june, plugarii, du-te cum ai venit și fă cum vei scie. Tu și poporul ca totdeauna așa și astăzi pășesc pe marea suferințelor națiunii române, pășesc cătră pretinsul tău salvator prin mijlocul valorilor celor turbate. Vrei să fi una cu conducătorul tău. Conducătorul Apostolilor însă, Christos, a întins mîna de ajutor lui Petru, când era să se nece; bătrânii cei mari și învățați ai anului desu memorat 1848/9 au dat mîna conducătorii junimei și poporului român, scoțându-l prin mijlocul valorilor sâlbatică la portul mîntuirii. Conducătorii ței de astăzi te întimpină cu disprețul, ignorarea și îngâmfaarea lor.

Cu toate aceste junimea și astăzi dă jertfe din sinul său, ca și mai înainte, luptă și astăzi lupta legală pentru dreptele pretensiuni ale poporului său, nu caută alu său, ci binele comun.

Au d'ora ticnela lor și-au căutat tinerii români și în 1884/5, când s'au espus pentru o cauză comună românească, de au ajuns a fi huiduiți din toate școlile mai însemnate și deschilinite din Universitatea clușiană și pestană? Căci i-au tinu atunci mîna de ajutor, căci au fost cu junimea?

Noi, cei ce trăim la țera, scim și vedem, cum mulți din tinerii noștri, cari au absolvat ori facultatea teologică, ori juridică, ori altă pte cu un succes în studii și moralitate esemplară sunt siliți a-și părăsi țera, ca peritori de fome, ori în casul cel mai bun a-și câștiga pânea de toate zilele ca cel din urmă plugar cu lucrul de câmp al brațelor sale. De aceea poporul despre tinerimea lui cea învățată d'ice că: nice-i gazdă pe moșia, nice-i slugă pe simbră, nice-i omu parte să-i fiă.

Nu mulți ani înainte de acesta într'unul din orașele de frunte din patria noastră, érași pentru o cauză legală de interes comun românesc, junimea — bona fide — că va fi sprijinită și condusă de cei mai mari, se angajase la luptă mai înteu cu o magnificență, apoi cu o eminentă ungară. Vexările, nenorocirile și sacrificiile, ce au trebuit să le suporte tinerii noștri, nu i-au intimidat de loc.

Ce s'a întemplat însă? A venit o Escelență românească, care deși cu multă bunătate, totuși îi admonia, provocându-i să nu mai încerce să facă nici un pas mai mult în cauza aceea.

D'ér a continua, pentru junime însă „infandum renovare dolorem.”

Din cele espuse până aici cred, că pte vedé ori cine, că junimea scie lucra și suferi și cumcă s'a nisuit, se nisuesce și se va nisui a fi totdeauna la culmea misiunii sale.

D'écă cu toate acestea succesele luptei legale ale junimei noastre de astăzi sunt așa de însemnate, încât nu o pot ridica mai pe sus de: rolul unui spectator, care așteptă cu multa interesare terminarea dramei — cauza e ușor de aflat.

Cei mai mari ai noștri pironesc junimea pe cruce, îi pun scăluș în gură, catenă pe mîni și pe picioare. Inimicul armat cu lancea — ca ostașul păgân, ce a impus cota lui Christos — stă sub cruce, pășese mișcarea ei, rânjesce dinții, amenință cu arma și ar străpunge-o, de cumva nu și-ar aduce aminte, de nu s'ar teme pte, că din sângele crucifixului va răsări mîntuirea, adecă egala îndreptărire a națiunii românești.

Mișcarea electorală.

În Oravița e candidat guvernamentalul Gustav Vizoly. În deputațiunea de 12, condusă de Sêrbul Gyurgyevici, au fost și Români (?), cel puțin așa spune „Pester Lloyd”, că pe lângă „eljen” s'a strigat și „se-treasca”, când ea s'a dus să i comunice lui Vizoly că-l candidază. Din discursul candidatului, care a sîtit în cer pe Tisza, accentuăm hazlia afirmare, că „echilibrul în finanțe numai din cauza pericolelor ce amenință din afară nu s'a putut restabili”, altfel — veți D'omne — visteria ar inunda ministerul finanțelor de bănet. A mai d'is că țera stă materialicesce strălucită. Sêracile mii de emigranți, de ce „bine” fugu ei! — Poporul român e fôrte amărît, că omii lui cu carte, d'ér fără inimă, îi dă pe mînil Ungurilor.

În Bocșia e candidat Ludovic Tisza, cu concursul fisolgăbirului Fabry Janos, și alu argaților săi Petricu, Nemoian și preotul Vasile Popovici, la cari s'au mai alăturat și preoții Botoșiu și Popa din Fizeș. Și aci poporul e fôrte iritat pe acești preoți fără suflet.

În Kônigsgrad Nemții l'au întemplat pe Tisza cu „să trăiască Brediceanu!” În Bocșia-română v'or 60 copii de pre uliță au fugit înaintea convoiului din o margine a comunei până la cealaltă parte de cătră Vașova s'eu țigăriă, tot băieți de 6—12 ani, strigând din resputeri „să trăiască Brediceanu!” Tot așa de rece a fost primit în toate comunele. Poporul român e decis să respecte hotărârile din Sibiu.

În Tapolsany e candidat guvernamentalul Dr. Szulyovszky. În discursul său program d'ice că trebuie desființate ultimele resturi de dominațiune feudală, precum: regaliile, banii fonciari, arenda pe măcinat, banii (chiria, taxa) pentru a sta undeva cu marfa ori cu șetra, vama la poduri.

În Bistrița partida poporală sâșescă a candidat pe adv. Filkeny. Când în vorbirile adunării s'a amintit de Mocsary, un „să trăiască” generalu rêsună.

În Mediaș partida poporală sâșescă a candidat pe profesorul gimnasial Schuster, ér partida sâșescă guvernamentală pe loc. feldm. în pens. Mangesius.

În Dedes candidatul guvernamental Kornel Abranyi d'ice, că ce privește regularea finanțelor, guvernul preferă, cu privire la rêsboiu, care nu se mai pte amana mult timp, să trăiască în pace cu Austria, decăt ca din cauza intereselor financiare ale Ungariei să vină în conflict cu cealaltă jumătate a monarhiei.

În Budapesta, cercul VII., candidatul Matlekovic, delegatul ungaru la tratările pentru încheierea convenției comerciale cu România, vorbind între altele și despre rêsboiul vamal cu acestu stat, d'ice că prin măsurile ce s'au luat în contra României, comerțul acesteia cu vestul e paralizat. D'ér și România a îngreuiat esportul nostru; unele ținuturi, care și l'aveau consumenții lor regulați pe piețele române, au ajuns acum pentru câțva timp în perplexitate, ba chiar și întreprinderile noastre de comunicațiune nu sunt într'o situațiune favorabilă. D'ice că ar puté dovedi, decă nu s'a încheiat până acum convenția, cauza e România, care are pretențiuni esagerate, ér nu monarhia austro-ungară și încă și mai puțin guvernul unguresc. Vorbind despre situația politică esternă, d'ice, pacea nu o putem susține altfel, decăt pregătindu-ne continuu de rêsboiu.

În Baia de Criș pșese ca candidat Hollaky în contra candidatului naționalist Petru Truța.

În Budapesta partida lui Trefort, cercul IV, și partida lui Busback, cercul VI, au trăit lume albă la 1 Iunie, bînd și mîncînd totu drept arvună.

În Făgăraș sunt candidați Anton Boer și Al. Ullman, guvernamentali. S'a dat drept arvună unu

banchet de 200 tacămuri. Ullmann în vorbirea sa d'ice, că justiția noastră e greoia și scumpă, și uneori judecătorii și organele judecătorești, nefind omii de încredere, potu pricinui multe plîngerii drepte. D'ér are speranța că actualul ministru de justiție, partida liberală și dieta voru „înălțura” relele. Noul codice civil și procedura penală ce se voru introduce au o destinațiune politică extraordinară de importantă: au să completeze uniunea Ardealului. Dorește vorbitorul să trăsescă a vedé esecutată definitiv unirea, înălțurându-se codicele civil austriac și procedura civilă austriacă; care există și ađi în Ardeal. Mai d'ice apoi — ceea ce visază tot „patrioții” — că Ungaria are o mare misiune culturală.

În Hațeg e candidat guvernamental alu „nemeșilor” br. Al. Nopcsa.

În Cojocna, într'o adunare electorală, protopopul român gr. cat. — spune o fôia ungară — s'au declarat contra cadidatului partidei liberale. Fôia ungară deduce de aci, că amintiți protopopi n'ar consideră pasivitatea ca obligat și pentru d'ensii. Noi credem că fôia „patriotică” se înșelă amar.

Ni se scrie, că în cercul Bellenului, Solnoc-Dobăca, guvernamentalii unguri aru avé de gând ca tocmai mîne în ziua de Rusaliile noastre să pună candidatul de deputat dietal. Se d'ice că mai mulți alegători români au primit invitarea, adecă provocarea de a participa la alegere. Dicem, împreună cu cel ce ne scrie, alegătorilor români: fiți cu băgare de sémă și ferii-vé de ademenirile dușmanilor.

Ministrul de interne a adresat comitetelor electorale centrale din țera admoniarea, ca să procedă cu cea mai mare economie privitor la cheltuielile electorale ce are a le restitui guvernul. Foile guvernamentale d'ic că această admoniare privește locurile de alegere, care pe cât se pte să se caute în edificii, ce aparțin municipiilor și nu costă nimic. Negreșit că banii trebuiesc mai mult pentru mîncare, bîntură și pentru coruperi.

Într'o altă circulară sunt provocate municipiile să facă totul spre a împedca în cursul agitațiunii electorale ori ce agitațiunii ilegale și „dușmănoșe” statului, turburări ale ordinii etc. În contra acestora, decă s'ar întempla, să se procedă în sensul dispozițiunilor existente ale legii.

Și fiind că ministrul a dat această circulară, îi recomandăm următoarele cazuri: Din comitatul de „model” i se scrie lui „Ellenzék”, că solgăbirul din Chisșu a ordonat tuturor notarilor din cercul său să se presinte pe 28 Maiu înainte sa pentru a-și primi „poruncile referitoare la alegere”. Și ore de ce felu de „porunci electorale” pte să fiă vorbă când legea espresu opresce pe funcționarii publici de a juca rol conducător în mișcările electorale?

Totu „Ellenzék” scrie, că solgăbirul din Gilău resusciteză procesele vechi și înfrică cu ele pe alegători. Unu alegător i-a mințit că speșele unui anumit procesu fact 80 fl. și că aceste speșe i se voru ierta, decă se va alătura la partida guvernului; s'a descoperit însă, că speșele acelu procesu nu fact 80 fl., ci numai 5 florini 25 cr.

Minunate „giuvaere” electorale tizaiste!

TELEGRAMA PART. A „GAZ. TRANS.”

BAIA-MARE, 4 Iunie. — Scirile colportate despre mișcările electorale ale Românilor sâtmăreni sunt false și apucături tendențioșe. Conferința Românilor e convocată pe 9 Iunie. Informațiunile amărunțite dela conferință voru urma. Dr. Lucăciu.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

ROMA, 4 Iunie. — În cameră a declarat ministrul de rêsboiu, că guvernul ține strîns la ținta ocupațiunii Massauahului și nu-și va retrage trupele. Restabilirea prestigiului trupelor italiene este neapărată. În scopul acesta se va presenta unu proiect de credit.

SEGHEDINŪ, 4 Iunie. — Astuparea rupturii stăvilărilor s'a dovedit imposibilă. Din contră se ridică înainte locului spartu unu stăvilăru de apărare în formă de cerc. Cu totul potu să fi inundate 40,000 jugere în cealaltă parte situată mai aprăpe. În contra funcționarilor societății de regulare s'a ordonat cercetare.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor: Iacob Mureșianu.
Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 2 Iunie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	102 97	Bonuri croato-slavone	104 50
Rentă de hârtă 5%	87.10	Despăgubire p. dija de vinđ ung.	99.50
Imprumutul căilor ferate ungare	150.75	Imprumutul cu premiu ung.	122.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	97.—	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	123 80
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	127 —	Renta de hârtă austriacă	81 81
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	115 25	Renta de arg. austr.	82 75
Bonuri rurale ungare	104.70	Renta de aur austr.	112 65
Bonuri cu cl. de sortare	104.70	Losurile din 1860	136.50
Bonuri rurale Banat-Tișag	104 50	Acțiunile băncel austro-ungare	886 —
Bonuri cu cl. de sortare	104 50	Act. băncel de credit ung.	288.—
Bonuri rurale transilvane	104 60	Act. băncel de credit austr.	284.70
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesc	5 97
		Napoleon-d'ori	10.07
		Mărți 100 imp. germa.	62.75
		Londra 10 Livres sterlinge	128 05

Cursul pieței Brașov
din 4 Iunie st. n. 1887.

Bancnote romănesci	Cump.	8.70	Vér d.	8.73
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'ori		10 00		10 06
Lire turcesci		11.35		11.40
Imperiali		10.35		10.40
Galbeni		5 93		5.95
Scrisurile fone. »Albina» 6%		101.—		102.—
» » » 5%		98.—		99.—
Ruble Rusesci		113.—		114.1/4
Discontul		7—10%		pe an.

Cea mai bună
Hârtie de țigarrete
este veritabilul
LE HOUBLON
fabricată franceză
de **GAWLEY & HENRY, în PARIS**

A se feri de imitațiune.

Acastă hârtă se recomandă cu căldură din partea domniilor Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

17, rue Bréguet, 3 PARIS
FAC-SIMILE DEL'ÉTIQUETTE

Turnătoria și fabrica de mașini a lui SCHLICK

Societate pe acții în Budapesta.

Biuroul central: VI. Waitznerring 57. — Despărțământul pentru mașini agricole: VI. Aeussere Waitznerstr. 1696—1699.

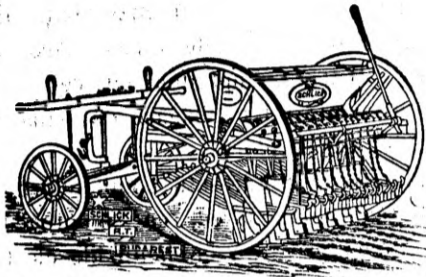
MAȘINELE DE SĂMÊNATŪ

„TRIUMPH“

patentate ale lui Schlick

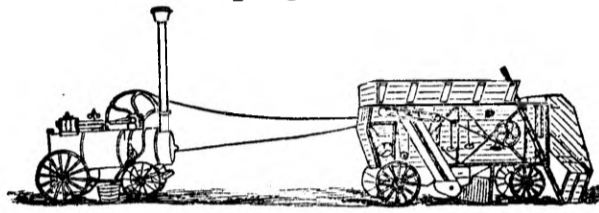
Cea mai mare distincțiune:

Diploma de onore de aur la concurența internațională de pluguri în Hatvas.

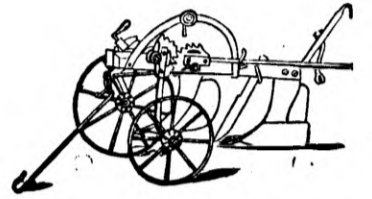
Pluguri pentru una brazdă patentate a lui Schlick pentru 2 și 3 brazde, Rayol. 2 premii dintău, Medalii de aur și încă alte trei distincțiuni.

Pluguri originale pentru o brazdă ale lui Schlick și Vidats, pluguri pentru sapă și moșorăie, Extirpatore etc.

Garnituri de treieratū cu vaporū, Garnituri de treieratū cu vetejū (Göpel.)

Mori pentru curățitū, Mori pentru măcinatū, Mașina pentru preparare de nutrețū etc.

Prețurile cele mai eține. — Cataloge la cerere gratis și franco.

Biuron de expedițiune alți Căilor Ferate ale Statului.

Agenția vamală autorisată de înaltul guvern.

H. ARONSOHN & Comp.

Expeditorii convenționali ai armatei austro-ungare, Casă de:

Expedițiuni, Comisiuni, Vămuire, Incasare, Transportare, Impachetare și Inmagazinare.

Serviciul regulat pentru transportare de mărfuri adunate în vagone complete. Magazine mari și uscate.

Biurouri: în oraș, Strada Vămei Nr. 10 și la gara Căilor Ferate ale Statului.

Adresa pentru telegrame: „Aronsohn, Brașov.“

Postavuri de Brünn pentru unii eleganți

Costumul de vară într-o bucată (coupon) de Metri 3.10, seu 4 coț de Viena fie-care bucată.

- cu fl. 4.80 din cea mai fină
- cu fl. 7.— din și mai fină
- cu fl. 10.50 din supra fină

lână veritabilă. precum și Kamgara și stofe pentru pardesiuri asemenea plecturi de vojașu bucată cu 4 fl. și 6 fl se trimite cu rambursă de către Depozitul fabricii de postavuri Siegel-Imhof

in Brünn Ferdinandsasse 61. firmă pră bine cunoscută ca reală și solidă.

Declarația. Fia-care bucată este în lungime de Metri 3.10 și în lățime de 136 centimetri, de aceea suficiență pentru un bărbătesc complet.

Cunoscuta soliditate și însemnata putere de producțiune a firmei de mai sus garantează pentru aceea, că se liferază numai din marfa cea mai bună și întocmai după moșira aișă. De ore ce acum multe firme înșelătoare fac abuzul sub titlu de „Marfa de Brünn,“ depozitul de mai sus trimite 14—20 Mostre gratis și franco.

2922/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Steriu Constândin végrehajtonak Popister Atyim és Fhauss György végrehajtást szenvedő elleni 138 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő a Földvári 545 számú tjkv. A + alatt 1—25 rendszám, a Földvári 522 sz. tjkv. A + alatt 1—13 rendszám illetve a Földvári 3425 szám tjkv. A + alatt 772½ hlyr, szám és szintén Földvári 3416 számú tjkvben A + alatt 8991 és 8993½, hlyr. számú fekvőkre az árverest 1051 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Iunius hó 25-ik napján d. e. 9 órakor Földvári község íródjában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333. szám a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1887. évi Április hó 2-ik napján a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoscința publică, că Marți în 26 Maiu st. v. (7 Iunie st. nou) 1887 la 10 ore a. m. se va ține la cancelaria comitetului parochialū dela biserica St. Nicolae din suburbiulū Scheiu în Brașov licițațiune minuendă pentru ridicarea schelelorū (alașelorū) trebuinciōse în scopulū reparării turnurilorū bisericeii menționate.

Condițiunile de licițațiune se potū ceti la epitropulū d. Sterie Stinghe în suburbiulū Scheiu.

Brașovū, 18 (30) Maiu 1887.

Epitropia parochială a bisericeii române ort. res. dela St. Nicolae.

Celū mai eține isvorū

3—5

procurarea de încălțăminte de bărbați, dame și copii de calitățile și formele cele mai solide și fasonele cele mai nouē

se află în mare alegere în marele și noulū magazinū de încălțăminte alū lui

I. SABADEANU,

Strada Căldărarilorū Nr. 485. (Casa lui I. Sotirū.)

Totū acolo se confecțiunează încălțăminte după măsură cu cea mai mare soliditate, promptitudine și cu prețuri eține. — Comande din afară se esecută promptū, și marfa ce nu convine se schimbă.

Asemenea se află și ruferiă de cauciucū.